मुखावयवलूनां तां नैर्ऋता यत्पुरो दधुः। रामा सर्गः १२
भियायिनां तेषां तदेवाभूदमङ्गलं॥४३॥ उदायुधा
नापततस्तान्दृप्तान्प्रेक्ष्य राघवः। विदधे विजया
शंसां चापे सीताञ्च लक्ष्मणे॥ ४४॥ एको दाशरथिः
कामं यातुधानाः सहस्रशः। ते तु यावन्त एवाजौ
तावद्वा ददृशे सतैः॥ ४५॥

मुखेति। नैर्ऋता राक्षसा मुखस्यावयवेषुकर्णादिषु लूनां छिन्नां तां शूर्पणखां यत् पुरोऽग्रे दधुर्धृतवन्तः राममभियायिनां संमुखगामिनां तेषां राक्षसानां तदेवामङ्गलमभूत्॥ ४३॥ उदिति। राघवो राम उदायुधान् उद्यतशस्त्रान् दृप्तान् गर्वयुतानापततआगच्छतस्तान् राक्षसान् प्रेक्ष्य दृष्ट्वा चापे धनुषि विजयस्याशंसामाशाञ्च पुनर्लक्ष्मणे सीतां निदधे अर्पयतिस्म सीतारक्षणे लक्ष्मणं नियुज्य स्वयं युद्धाय सन्नद्ध इति भावः॥ ४४॥ एकइति सदारथो रामएकोऽद्वितीयोभूत् यातुधानाराक्षसाः कामं यथेष्टंसहस्रश आसन् तुर्विशेषे ते राक्षसाआजा संग्रामे यावन्तो यावत्संख्यास्तैः स रामस्तावद्वा तावत्संख्यादृदृशेदृष्टः॥ ४५॥